

тая немарливостъ, и за това непростително хладнокрѣвие на царь Михаила Шишмана, изведнѣждъ го обемватъ горчиви и жялостни вѣспоминанія; защото ако бѣше се отнеслъ царь Михаилъ спорядъ както трѣбаше, и спорядъ както бѣ длѣженъ, то не щѣха негли да послѣдватъ злочестинитѣ, които слѣдъ 60 години сполѣтихъ отечеството; и не щѣше негли да бѣди Българскія народъ подъ безчеловѣчното и мѣчителското иго на робството цѣли 5 вѣкове! А хитрія Гръцки царь Андроникъ Младшій, слѣдъ оттегляванъето на Българската войска отъ Цариградъ, ненадѣйно влѣзлъ съ войската си въ Цариградъ, свалилъ отъ престоль-тъ тестя си старія Андроника, тласналъ го въ единъ Монастирь, дѣто той и слѣдъ 4 години умрѣлъ. Царь Михаилъ Шишманъ видѣлъ че много сгрѣшилъ; но... Андроникъ Младшій III си залови благоразумно работата, и царь Михаилъ, ако и да му се ищяше да му отвори война, но предпочете да има съ него приятелски сношенія.—

Ние спомѣнѣхми пò горѣ, че между България и Сърбія се породила вражда, спорядъ дѣто царь Михаилъ бѣ напусналъ пхрвата си сѣпрута Ана, сестра на Сърбскія царь Стефана Уроша III, и се бѣ уженилъ за вдовицата на Святослава, дѣщеря на гръцкія царь Андроника; спомѣнѣхми при това, че въ 1330 год. се бѣ отворила война между царь Михаила и Стефана Уроша III. Тукъ ще разкажимъ за жялостнитѣ за България нейни слѣдствія. За да сѣсипи сѣвсѣмъ Сърбія, царь Михаилъ сключилъ съюзъ съ Андроника Младшія, кѣмъ тоя съюзъ се присѣединили и Влашкія Князь Иванъ Бессарабовъ и Татарскія Ханъ. Стефанъ Урошъ III се уплашилъ, пращалъ посланници въ Ткрново, и молилъ царь Михаила: „да се смили за него шѣря си, и да не иска да го сѣсипи.“ Но високомѣрнія и глупавія царь Михаилъ не приелъ тая молба на Уроша III, и съ гордостъ и безумна самонадѣянность се хвалилъ: „че ще свали Уроша III отъ престоль-тъ и ще присѣедини Сърбія съ България.“ — На кѣсо, царь Михаилъ предначерталъ най напредъ да се срѣщни и да бѣди на близо при войската на гръцкія царь